

an ne igitur laudas quod de sapientibus alter
 idebat quotiens a limine mouerat unum
 rotuleratq; pedem. flebat contempnus alter
 et facilis cuius rigidi censura cachinni
 irridū est unde ille oculis suffecerit humor;
 perpetuo risu pulmonē agitare solebat
 emocertus. quamquā non essent urbibus illis
 stertita. & trabae. fascēs. lectica tribunal,
 uid si uidisset pretorem curribus altis
 stantē. & medio sublimem puluere circa
 tunica iouis. & pietas satrana ferentē
 & humeris aulea togae. magnaeq; coronae
 aurum orbem. quanto ceruix non sufficit ulla
 uippe tenet sudans hanc publicus. & sibi consul
 eplaceat curru seruis portatur eodem.
 a nunc et uoluerem sceptrō quae surgit eburno.
 hinc cornicenes. hinc precedentia longi
 gminis officia. & nuucos ad strena quiritēs.
 e fossa in oculis quos sportula fecit amicos;
 umquoq; materiam risus inuenit ad omnes
 cecursus hominū. cuius prudentia monstrat
 ummos posse uiros. & magna exempla daturōs.
 eructum in patria crassōq; subaere nasci.
 idebat curas. nec non & gaudia uulgi
 interdum & lacrimas. cum fortunae ipse minaci
 andaret laqueum. mediumq; ostenderet unguē.
 rgo superuacua. aut puerosa petuntur
 ropter quae fas est genua inegrare deorum;